

ροῦχα καὶ ἔκοψαν γρό¹⁹σια ἔκατὸν σαράντα τέσσαρα, τὰ ὅποῖα ροῦχα τὰ ἔλαβεν ἡ γυναικα διὰ²⁰ τὴν ζωοθροφίαν της καὶ ἀν ἔχῃ ὁ ἄνδρας της ἀλλοῦ χρέος [[εθ]]] δις πιάσουν τὸ ἄλλο του²¹ πρᾶγμα· ὅτι ἡ θροφὴ τῆς γυναικὸς δὲν πέφτει εἰς κουραμᾶ ἐξητοῦσαν καὶ ἄλλ²²ες παγατέλες, ὅπου τὰς ἔστειλεν, καὶ αὐτὰ τὰ ἄφησεν τῆς γυναικας ἐπειδὴ²³ καὶ αὐτὰ ὅπου τῆς ἔβγαλαν ἦτον πολλὰ διλίγα διατί δὲν εἶχεν ὁ ἄνδρας της²⁴ πολλὴν ποσότην· καὶ μὴν περισσεύουν ἄλλα ἔγιναν σοῦλφι καὶ τὰ δύο μέρη καὶ²⁵ πλέον δὲν πρετεντέρει εἴσπερ τοῦ ἑτέρου μήτε πολὺν μήτε διλίγον. Τοιούτοις²⁶ λόγοις ἔκρινεν ὁ ἐκλαμπρότατος βοϊβόντας καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οὗτοις ὑπο²⁷γράφουν τυπώνοντας καὶ τὴν βοῦλα του ὁ βοϊβόντας εἰς φανέρωσιν τοῦ κάθε....

195

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1799 Οκτωβρίου 1

*Αδεια πωλήσεως προικών ἀπὸ τὸν προικοδότη γιὰ διατροφή του

/² Διὰ τῆς παρούσης σεντέντζιας δηλοποιοῦμεν οἱ προεστῶτες Μυκόνου ὅτι ἐπαρησιάσθη εἰς τὴν κοινὴν³ μας καντζηλλαρίαν ἡ κυρία Φρατζέσκα γυνὴ τοῦ ποτὲ Καρλάκη Καγιὰν καὶ ἐξήτησεν ἄδειαν ἀπὸ τὴν κρίσιν⁴ ἐὰν τῆς δίδεται ἡ ἄδειαν διὰ νὰ πωλήσῃ νομίμως τὸ μισὸν ἀμπέλι ὅπου ἔχει εἰς τὴν Μ[μ]αοῦ, τὸ ὅποιο αὐτὸ μι⁵σὸν ἀμπέλι τὸ ἔχει προυκοδοτισμένον εἰς τὸν γαμβρόν της I: Ζεπάκη Παγκαλ[λ]ον μετὰ τὸν θάνατόν της προ⁶βάλλουσα ὅτι κατήντησεν εἰς ἐσχάτην πενίαν καὶ ἔνδειαν μὴν ἔχουσα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην⁷ τῆς ζωοθροφίας της ζητεῖ νὰ πωλήσῃ τὸ ρηθὲν μισὸν ἀμπέλι. "Οθεν, ἡμεῖς ἐκράξαμεν ὅλους τοὺς προεστῶτας καὶ⁸ ἐφέραμε καὶ τὸ προικοσύμφωνον ὅπου ἔδωσε τοῦ ρηθέντος γαμβροῦ της καὶ βλέπομεν ὅτι τὸ μισὸν αὐτὸ ἀμ⁹πέλι τὸ ἔχει γραμμένο μετὰ τὸν θάνατόν της καὶ αἱεὶ στηριζόμενοι ὅλοι μας ἀπάνω εἰς τὴν τοπικὴν συνήθειαν¹⁰ ὅπου δίδεται ἀφεύκτως ἄδειαν εἰς τινὰ γεννήτορα, ὅταν δὲν ἔχῃ κανένα τρόπον νὰ ζήσῃ καὶ δὲν ἔχει καὶ κανένα ἄλλο¹¹ πρᾶγμα ἐδικό του νὰ πουλήσῃ, πουλεῖ ἀκωλύτως ὅτι πρᾶγμα ἔχει προικοδοτισμένον τοῦ παιδιοῦ του μετὰ τὸν θάνατόν¹² του, καθὼς ἡκολούθησαν ἐδῶ πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἐρευνήσαμεν μὲ ὅλην τὴν ἀκρί¹³βειαν καὶ ἡ ρηθεῖσα Φρατζέσκα κατήντησεν εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν μὴν ἔχουσα παντελὲς κανένα τρόπον τῆς ζωοτρο¹⁴φίας της καὶ δὲν τῆς ἔμεινεν καὶ κανένα ἄλλο πρᾶγμα πάρεξ αὐτὸ τὸ μισὸν ἀμπέλι τῆς Μ[μ]αοῦς. "Οθεν, κατὰ τὴν¹⁵ τοπικὴν συνήθειαν, μὴν ἔχουσα κανένα ἄλλο πρᾶγμα διὰ νὰ πουλήσῃ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ἔνδει¹⁶άν της, κατὰ τὴν τοπικὴν μας συνήθειαν, ἐδώσαμεν ἄδειαν εἰς αὐτὴν νὰ ἡμπορῇ νὰ πουλήσῃ τὸ αὐτὸ μισὸν¹⁷ ἀμπέλι:

τῆς Μ[μ]αοῦς ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως διὰ τὴν ζωοτροφίαν της, καθὼς καὶ ὄλλοτε ἐδῶ ἡκόλουθησαν /¹⁸ παρόμοια, όν εἰς ἔνδειξιν ἐδόθη αὐτῇ τὸ παρὸν ἐσφράγιστον μὲ τὴν κοινήν μας βοῦλ[λ]αν, ἵνα ἔχῃ τὸ /¹⁹ κῦρος καὶ τὴν ἴσγύν. 1799 Ὀκτωβρίου αῇ Μύκονος.—

/²⁰ » Λεονάρδος Βαλέττας ἐπιστάτης Μυκόνου βεβαιῶ.—

/²¹ » Πέτρος Κανισκᾶς κοινὸς προεστώς Μυκόνου βεβαιῶ.—

/²² » Περάκης Καμπάνης.—

/²³ » Ἰωάννης Παπαδάκης.—

/²⁴ » Ζαννῆς Ντεσούδας.—

/²⁵ » Θεόδωρος Πόμερ.—

/²⁶ » Νικολὸς Σολωμός.—

/²⁷ » Ἰωάννης Γρυπάρης.—

/²⁸ Γρηγόριος Ἀρτακοινὸς καντζυλιέρης ἐκοπιάρισα τὸ παρὸν ἀπὸ τὸ καθολικόν.—

196

ΓΑΚ, Α' Λυτά Μυκόνου, β/6

1800 Ιουνίου 18

Λιαρομή ἀκινήτου

Διὰ τῆς παρούσης καντζελλαρικῆς σεντέντζας γίνεται δῆλον, ὅτι ἔχοντες δια-/²φορὲς ἐν τῷ μεταξύ των ὁ Γιάννης τοῦ Ζερβουλάκη καὶ ὁ Ἀντώνης Καλόξυλος μετὰ τῶν ἀ/³λλων ἵντερεσσάδων διὰ τὸν συντροφικὸν κῆπον ὃπου ἔχουν κατὰ κληρονομίαν εἰς τὴν /⁴ Βρύσην πλησίον εἰς τοῦ ποτὲ Μπάου τὸ περιβόλι, ἐπίπωσεν τὴν κρίσιν καὶ ἐπῆγεν αὐτο/⁵προσώπως ὁ ἐπιστάτης τοῦ κοινοῦ μετὰ καὶ ὄλλων προεστώτων οἵτινες παρατηρήσαντες ἀ/⁶κριβῶς καὶ ἀφιλοπροσώπως τὰ προβλήματά των, καὶ κρίνοντες ἀπαθῶς ἀπεφάσισαν /⁷ διὰ πάντα, ἡτοι ὁ αὐτὸς κῆπος νὰ εἶναι μοιρασμένος ἀπαράλλακτα, κατὰ τὰ σύνο/⁸ρα ὃπου ἔχουν βαλμένα, χωρὶς νὰ ἥμπορη νὰ στραπατζάρη τὸ ἐν μερίδιον τὸ ὄλλο· τὸ /⁹ δὲ κελλὶ ὃπου εἶναι κτισμένον νὰ εἶναι κοινὸν καὶ τῶν τεσσάρων μεριδίων διὰ νὰ /¹⁰ ἀκουμβᾶ καθένας τὸ πρᾶγμα του μέσα καὶ νὰ ἐμβαίνουν καὶ νὰ ἐβγαίνουν ὅλοι οἱ ἵντερεσσά/¹¹τοι μέσα εἰς αὐτὸ ἀνεμπόδιστα. Δὲν ἥμπορεῖ ὅμως κανένας ἀπὸ αὐτῇ νὰ βάλῃ ποτὲ /¹² μέσα εἰς τὸ αὐτὸ κελλὶ ἄχυρα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἀλλὰ νὰ ἀκουμβίζῃ μέσα ἀ/¹³λλα πράγματα, εἰς δὲ τὰ ἄχυρα ποτὲ νὰ μὴ βαλθῇ μέσα εἰς αὐτὸ ἀπὸ κανέναν ἀ/¹⁴πὸ αὐτούς, ὁ δὲ διλίγος τόπος ὃπου εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ κελλί, μεταξὺ τῆς κάτω πόρτας καὶ /¹⁵ τοῦ αὐτοῦ κελλιοῦ μὲ τὸ νὰ ἐγγίζῃ εἰς στὴν πάρτην τοῦ Γιάννη, καὶ δὲν εἶναι μήτε γράμμα /¹⁶ μήτε μαρτυρία πώς ἡτον κοινός, ἀλλὰ ἐνθυμοῦνται πώς ἔγινεν αὐτὴ ἡ πάρτη,